

[Ragnhild Andersen.]

ikke kan være nye for det høje ting. Jeg gør opmærksom på, at spørgsmålet om at ændre ved indtægtsgrænserne har været ført frem af os i det høje ting i 1947-48, igen i 1950-51 og i 1951-52; og i 1953 og senere endda har vi stillet forslag om fuldkommen at gå bort fra alle indtægtsgrænser eller subsidiært at komme op på en højere indtægtsgrænse, f. eks. sygekassegrænse.

Jeg forstår ikke, at man ikke vil yde de enlige mødre en større håndsrækning, såvel dem, der arbejder, og som har behov for at få indtægtsgrænse forhøjet, som dem, der ingen mulighed har for arbejde og har behov for en hjælp, hvorved de kan eksistere sammen med deres børn. Jeg kan ikke lade være med at henstille, at man så i de ministerielle kredse, hvor der arbejdes med ændringer af forsorsloven, vil undersøge og tage sig af disse spørgsmål.

Jeg rejste også, da jeg første gang havde ordet, problemet om børnebidragenes udbetaling til mødre indtil barnets 21. år, for så vidt de unge er under uddannelse og moderen har svært ved at holde dem i lære, hvad hun jo har, når hun er enke eller enlig. Jeg fik ikke svar på dette spørgsmål. Det rører naturligvis også ved andre love, men det ville være af største betydning, om vort forslag blev gennemført.

Jeg vil gerne til de kvindelige ordførere rette et lille hjertesuk. Man stiller for tiden det spørgsmål, om kvinderne er politisk dovne, eller om politik keder dem. Det spørgsmål stiller man for at vække dem til politisk interesse og inddrage dem i politisk virksomhed. Jeg er tilbøjelig til at tro, at den efterladenhed, som man her taler om, er at finde andre steder. Når jeg ser på, hvordan repræsentanterne i kommissionen for de store kvindeorganisationer og talsmænd, der også er her til stede — det ærede medlem fru Kirsten Gloerfelt-Tarp var dengang medunderskriver på betænkningen „Den enlige Moder“ — forlader principperne, er det ikke underligt, at kvinderne mister interesse for de repræsentanter og de talsmænd, som ikke kan kæmpe principielt for f. eks. indtægtsgrænsernes fulde afskaffelse, en foranstaltning, der ville imødekomme ønsker fra mere end 50 000-55 000 enlige mødre. Nej, det er ikke politik, der keder kvinderne; jeg er tilbøjelig til at tro, at under sådanne

omstændigheder er det mere politikerne, der keder kvinderne.

Hermed sluttede forhandlingen.

Ændringsforslag nr. 1 i betænkningen
forkastedes med 88 stemmer mod 47.

Ændringsforslag nr. 1 uden for betænkningen af *Ragnhild Andersen m. fl.* (se sp. 3009)

forkastedes med 131 stemmer mod 5.

§§ 1 og 2
vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 2 uden for betænkningen af *Ragnhild Andersen m. fl.* (se sp. 3009)

forkastedes med 132 stemmer mod 5.

Ændringsforslag nr. 3 uden for betænkningen af *Ragnhild Andersen m. fl.* (se sp. 3010)

forkastedes med 134 stemmer mod 5.

§ 3, ændringsforslag nr. 2 i betænkningen om en ny affattelse af § 4 og §§ 5-14
vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 4 uden for betænkningen af *Ragnhild Andersen m. fl.* (se sp. 3010)

forkastedes med 136 stemmer mod 5.

§§ 15-22
vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Formanden: Lovforslaget går nu til fornyet behandling i udvalget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om ændring af lov vedrørende personlig skat til kommunen m. v.

(Første behandling findes i tidenden sp. 1814, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 663).